

Sygn. akt II Ka 188/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2015r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu – Wydział II Karny w składzie :

Przewodniczący : SSO Bogdan Kijak

Sędziowie: SSO Arkadiusz Penar

SSO Anna Pater (spr.)

Protokolant: st.sekr.sądowy Maria Olszowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Leszka Karpa

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2015r.

sprawy S. P.

oskarżonego o przestępstwa z art. 207§1 kk, art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk, art. 178a§1 kk w zw. z art. 178a§4 kk i art. 157§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Sączu VIII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Muszynie

z dnia 9 lutego 2015r. sygn. akt VIII K 327/14

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że:

1. rozwiązuje orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności z punktu VII;

2. z czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie III eliminuje sformułowanie „przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie samochodu w stanie nietrzeźwości”, czyn ten kwalifikuje jako przestępstwo z art. 178a § 1 kk i na podstawie tego przepisu wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

3. na mocy art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w miejsce wymierzonych oskarżonemu kar pozbawienia wolności orzeka karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy zwalniając oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. Ś. kwotę 504 (pięćset cztery) zł oraz 23 % VAT w kwocie 115,92 (stop piętnaście złotych, 92/100) zł, tj. łącznie kwotę 619,92 (sześćset dziewiętnaście złotych, 92/100) tytułem obrony oskarżonego z urzędu wykonywanej w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt II Ka 188/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 12 maja 2015 r.

S. P. oskarżony był o to, że:

I. w okresie czasu od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 03 listopada 2014 r. w P., rejonu (...), znęcał się nad swoim ojcem W. P. fizycznie poprzez uderzanie pięściami po ciele, popychanie, wywracanie oraz psychicznie poprzez wyzywanie, poniżanie, kierowanie gróźb pozbawienia życia, przy czym w dniu 3 listopada 2014 r., wielokrotnie uderzał pokrzywdzonego po twarzy oraz ciele, powodując u niego obrażenia w postaci otwartej rany powłok głowy oraz rany tłuczonej lewego łuku brwiowego, naruszające czynności narządów jego ciała na okres poniżej 7 dni, tj. o przestępstwo z art. 207 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

II. w dniu 11 października 2014 r. w P., rejonu (...), kierował samochodem marki M. nr rej. (...) w ruchu lądowym, po drodze publicznej znajdując się w stanie nietrzeźwości przy stwierdzonej zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem A. (...), I badanie - 2,00 mg/l, II badanie - 2,00 mg/l, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie samochodu w stanie nietrzeźwości, tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 kk w zw. z art. 178a § 4 kk;

III. w dniu 30 października 2014 r. w P., rejonu (...), dokonał uszkodzenia ciała T. B. w ten sposób, że uderzał go szklaną butelką oraz pięścią w twarz w okolice lewego oka i nosa, czym spowodował u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci stłuczenia powieki i okolicy oka, stłuczenia okolicy lewego oczodołu i kości jarzmowej lewej, złamania kości nosa, krwiaka okularowego lewego oczodołu oraz podspojówkowego oka lewego, naruszające czynności narządów jego ciała na okres powyżej 7 dni, tj. o przestępstwo z art. 157 § 1 kk.

Wyrokiem z dnia 9 lutego 2015 r., sygn. akt VII K 327/14, Sąd Rejonowy w Nowym Sączu VIII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Muszynie uznał oskarżonego S. P. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i wymierzył oskarżonemu kary jednostkowe, odpowiednio: za czyn z pkt I karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z pkt II karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i za czyn z pkt III karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. W miejsce tych kar jednostkowych Sąd Rejonowy wymierzył oskarżonemu karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 3.11.2014 r. Sąd Rejonowy orzekł od oskarżonego S. P. kwoty po 500 zł na rzecz pokrzywdzonych W. P. i T. B. tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznane przez nich krzywdy oraz orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 9 lat. Sąd Rejonowy zwolnił oskarżonego S. P. od ponoszenia kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa.

Powyższy wyrok zaskarżył apelacją oskarżony - w części dotyczącej pkt. IV wyroku. Apelację oskarżonego uzupełnił następnie jego obrońca pismem procesowym z dnia 20.04.2015 r.

Oskarżony podniósł, iż orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w rozmiarze 9 lat jest zbyt restrykcyjne i niesprawiedliwe, gdyż nie prowadził samochodu, a jedynie znajdował się w jego wnętrzu, a kluczyki nie znajdowały się w stacyjce.

W uzupełnieniu powyższej apelacji obrońca sprecyzował, że oskarżony zaskarżył przedmiotowy wyrok w całości w zakresie kary oraz środka karnego i zarzucił:

1/ naruszenie prawa materialnego, a to art. 178a § 4 kk poprzez jego błędne zastosowanie w sytuacji niemożności przyjęcia, że oskarżony był uprzednio prawomocnie skazany za czyn z art. 178a § 1 kk, a co za tym idzie, że działaniem swoim wyczerpał on znamiona występku z art. 178a § 1 i 4 kk, podczas gdy prawidłowa subsumpcja winna skutkować przypisaniem oskarżonemu sprawstwa występku z art. 178a § 1 kk;

2/ naruszenie prawa procesowego, a to art. 413 § 2 pkt 1 kpk poprzez niewskazanie w sentencji zaskarżonego wyroku, który uprzednio wydany prawomocny wyrok pozwala na przyjęcie wobec oskarżonego kwalifikacji z art. 178a § 4 kk;

3/ rażąco niewspółmierność kary poprzez wymierzenie oskarżonemu kary bezwzględnej pozbawienia wolności oraz środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 9 lat i przydanie waloru jedynie okolicznościom obciążającym w postaci uprzedniej karalności oskarżonego oraz wysokiego stężenia alkoholu we krwi oskarżonego, bez należytego rozważenia okoliczności łagodzących, tj. czasu i miejsca poruszania się oskarżonego będącego w stanie nietrzeźwości pojazdem po drodze o niedużym natężeniu ruchu, na krótkim odcinku (0,5 km), w godzinach wieczornych, jazdę bez pasażerów, nie wyrządzenie szkody materialnej i osobowej innym uczestnikom ruchu, przyznanie się oskarżonego do winy, jak również przeproszenie pokrzywdzonych za doznane przez nich obrażenia, okazanie skruchy, a także nieuwzględnienie sytuacji rodzinnej (planowany ślub) i zawodowej (utrata pracy) oskarżonego.

Ponosząc te zarzuty obrońca wniósł o:

- zmianę pkt. III sentencji zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z opisu czynu stwierdzenia o wcześniejszym prawomocnym skazaniu oskarżonego za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i zakwalifikowanie czynu przypisanego oskarżonemu z art. 178a § 1 kk i na podstawie tego przepisu obniżenie kary pozbawienia wolności do 4 miesięcy oraz zmianę pkt. IV poprzez obniżenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych do 4 lat, jak również zmianę pkt. VII sentencji poprzez orzeczenie kary łącznej w wymiarze 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na pięcioletni okres próby, względnie o
- zmianę pkt. IV sentencji zaskarżonego wyroku i orzeczenie środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat.

W uzasadnieniu tych wniosków obrońca podniósł, iż skazanie oskarżonego S. P. w sprawie o sygnaturze akt II K 216/09 powinno ulec zatarciu już w 2013 roku, dlatego też niedopuszczalne było przypisanie oskarżonemu w niniejszej sprawie sprawstwa przestępstwa z art. 178a § 4 kk. Obrońca podkreślił także, iż Sąd Rejonowy orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na prawie maksymalny okres i to bez wskazania przesłanek takiej decyzji oraz bez wzięcia pod uwagę okoliczności tego czynu (m. in. poruszanie się przez oskarżonego po wiejskiej drodze), postawy oskarżonego (przyznał się do winy, wyraził skruchę i chęć dobrowolnego poddania się karze) i jego sytuacji osobistej (oskarżony planuje ślub). Końcowo obrońca wskazał, iż przy wymiarze kary łącznej powinna zostać zastosowana zasada pełnej absorpcji, poza tym wykonanie tej kary powinno zostać warunkowo zawieszona.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja oskarżonego była całkowicie bezzasadna, natomiast trafne okazały się zarzuty podniesione w piśmie procesowym obrońcy oskarżonego dotyczące kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie III zaskarżonego wyroku.

Obrońca oskarżonego trafnie zwrócił uwagę w uzupełnieniu apelacji, iż doszło do zatarcia skazania za przestępstwo przypisane S. P. wyrokiem Sądu Rejonowego w Muszynie z dnia 24.02.2009 r. sygn. II K 216/08 (k. 31). Wyrokiem tym S. P. został skazany za przestępstwo z art. 178a § 1 kk na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, a także na karę grzywny, orzeczono także świadczenie pieniężne oraz zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 4 lat. Wyrok ten uprawomocnił się dnia 26.05.2009 r. Oskarżony wykonał karę grzywny i świadczenie pieniężne (k. 309, 310). Środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych został wykonany z dniem 26.05.2013 r., a zatem zatarcie skazania, zgodnie z art. 76 § 2 kk nastąpiło dnia 26.05.2013 r. Zestawienie powyższych danych wskazuje, iż oskarżony kierując samochodem w dniu 11.10.2014 r. nie był uprzednio prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości, ani też nie prowadził samochodu w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, albowiem środek karny został wykonany, a skazanie uległo zatarciu.

Dla porządku należy wskazać, że oprócz wyroku skazującego S. P. za przestępstwo z art. 178a § 1 kk zapadłego w sprawie Sądu Rejonowego w Muszynie z dnia 24.02.2009 r. sygn. II K 216/08, dane o karalności Krajowego Rejestru

Karnego (k. 303) wykazują także: wyrok Sądu Rejonowego w Gorlicach z dnia 16.09.2014 r. sygn. II K 356/14 skazujący za przestępstwo z art. 178a § 1 kk popełnione dnia 28.05.2014 r. (wyrok ten uprawomocnił się dnia 12.11.2014 r.) oraz wyrok Sądu Rejonowego w Nowym Sączu VIII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Muszynie z dnia 18.12.2014 r. sygn. VIII K 272/14 skazujący S. P. za przestępstwo z art. 207 § 1 kk popełnione w okresie 19.06.2009 r. – 23.09.2014 r. (ten wyrok uprawomocnił się dnia 28.12.2014 r.). W związku z powyższym rozważenia wymagało, czy istotnie doszło do zatarcia skazania z wyroku Sądu Rejonowego w Muszynie z dnia 24.02.2009 r. sygn. II K 216/08 wobec regulacji zawartej w art. 108 kk. Zgodnie z tym przepisem, jeżeli sprawcę skazano za dwa lub więcej nie pozostających w zbiegu przestępstw, jak również jeżeli skazany po rozpoczęciu okresu próby, lecz przed upływem okresu wymaganego do zatarcia skazania ponownie popełnił przestępstwo, dopuszczalne jest tylko jednoczesne zatarcie wszystkich tych skazań. Należy w związku z powyższym stwierdzić, że mimo, iż wobec S. P. w roku 2014 zapadły dwa kolejne wyroki skazujące za przestępstwa z art. 178a § 1 kk oraz z art. 207 § 1 kk (wyrok Sądu Rejonowego w Gorlicach w sprawie o sygn. II K 356/14 oraz wyrok Sądu Rejonowego w Nowym Sączu VIII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Muszynie w sprawie o sygn. VIII K 272/14), to jednak uprzednio doszło do zatarcia skazania z wyroku Sądu Rejonowego w Muszynie w sprawie o sygn. II K 216/08. Zasada wyrażona w przepisie art. 108 kk nie rozciąga się na skazanie na karę pozbawienia z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, gdyż przepis art. 76 § 1 kk jest przepisem szczególnym w stosunku do ogólnych rozwiązań zawartych w rozdziale XII Kodeksu karnego; jeżeli więc w okresie próby nie dojdzie do zarządzenia wykonania kary, to nawet popełnienie w okresie próby nowego przestępstwa pozostanie bez wpływu na zatarcie skazania, stosownie do treści art. 76 § 1 i 2 kk (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 29.08.2013 r. sygn. IV KK 168/13, publik. OSNKW 2013/12/107; w wyroku z dnia 27.03.2013 r. sygn. II KK 60/13, publik. LEX 1293205; w wyroku z 17.05.2000 r. sygn. V KKN 104/00, publik. LEX 50954; w wyroku z dnia 11.03.2010 r. sygn. IV KK 396/09, publik. LEX 843691). W takiej sytuacji stwierdzić należy, że zatarcie skazania S. P. z wyroku Sądu Rejonowego w Muszynie z dnia 24.02.2009 r. sygn. II K 216/08 nastąpiło z dniem 26.05.2013 r. kiedy to wykonany został środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Zatarcie skazania nastąpiło z mocy prawa, a jako niebyłe winno zostać usunięte z rejestru skazanych. Konsekwencją powyższego ustalenia było stwierdzenie, że czyn będący przedmiotem niniejszej sprawy, popełniony przez oskarżonego w dniu 11.10.2014 r. winien zostać zakwalifikowany jako przestępstwo z art. 178a § 1 kk.

Podzielając argumenty zawarte w uzupełnieniu apelacji obrońcy oskarżonego co do kwestii zatarcia skazania z wyroku w sprawie o sygn. II K 216/08, Sąd Okręgowy przyjmując kwalifikację z art. 178a § 1 kk złagodził jednocześnie orzeczoną wobec oskarżonego karę za to przestępstwo do 6 miesięcy pozbawienia wolności, a z opisu czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie III wyroku wyeliminował sformułowanie znamienne dla kwalifikacji z art. 178a § 4 kk, tj. sformułowanie „przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie samochodu w stanie nietrzeźwości”. Na marginesie tylko stwierdzić należy, że sąd pierwszej instancji powielił niekompletny opis czynu zawarty w akcie oskarżenia nie dostrzegając nadto, że wyrokiem z dnia 24.02.2009 r. S. P. skazany został za prowadzenie w stanie nietrzeźwości motocykla (nie samochodu). Wymierzając oskarżonemu karę za przestępstwo z art. 178a § 1 kk Sąd Okręgowy uznał, że kara 6 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do okoliczności podmiotowych i przedmiotowych czynu. Kara w takim wymiarze uwzględnia przede wszystkim wysokie stężenie alkoholu, pod działaniem którego oskarżony znajdował się kierując samochodem i powodując w ten sposób wyjątkowo duże zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego, a także okoliczność, iż niespełna miesiąc wcześniej S. P. został nieprawomocnie skazany przez Sąd Rejonowy w Gorlicach za podobne przestępstwo, a jednak z faktu prowadzenia tamtego postępowania nie wyciągnął dla siebie jakichkolwiek wniosków. Należy jednoznacznie podkreślić, że mimo złagodzenia kwalifikacji prawnej nie zaistniały żadne przesłanki by złagodzić wobec oskarżonego okres obowiązywania środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, bowiem sposób postępowania oskarżonego ustalony w niniejszej sprawie wskazuje, że jest on osobą, która pod działaniem alkoholu dopuszcza się zachowań wyjątkowo niebezpiecznych, groźnych dla innych osób. Istnieje zatem konieczność wyeliminowania oskarżonego z czynnego uczestnictwa w ruchu drogowym w charakterze kierowcy na możliwie długi okres, aby nie zagrażał on innym uczestnikom ruchu drogowego prowadząc ponownie pojazd mechaniczny.

Sąd Okręgowy nie podzielił również wniosków obrońcy oskarżonego o złagodzenie kary łącznej pozbawienia wolności poprzez warunkowe zawieszenie jej wykonania. Postawa życiowa oskarżonego, wcześniejsze popełnienie innych przestępstw, a przede wszystkim popełnienie kolejnych czynów zabronionych pod działaniem alkoholu wskazuje, że oskarżony nie daje podstaw, by przyjąć wobec niego pozytywną prognozę i założyć, że mimo niewykonania kary w warunkach zakładu karnego wdroży się do przestrzegania reguł porządku prawnego. Tej negatywnej prognozy nie zmieniają ani skrucha oskarżonego, ani wyrażone w piśmie z dnia 11.05.2015 r. przebaczenie ojca oskarżonego (k. 315). Dla wymiaru kary nie mają także żadnego znaczenia plany osobiste oskarżonego, np. zamiar zawarcia związku małżeńskiego czy wola wykonywania pracy. W ocenie sądu odwoławczego, tylko kara pozbawienia wolności wykonywana w warunkach więziennych pozwoli oskarżonemu uświadomić wyjątkową naganność jego postępowania - zagrożenie dla innych osób, jakie powoduje nadużywając alkoholu (zarówno dla niezindywidualizowanych uczestników ruchu drogowego, jak i osób mu bliskich, członków rodziny, znajomych). W tej sytuacji brak jest jakichkolwiek podstaw do zastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej pozbawienia wolności. Jednocześnie wskazać należy, że Sąd Okręgowy orzekając wobec oskarżonego na nowo karę łączną pozbawienia wolności zastosował zasadę absorpcji i orzekł tę karę w minimalnej wysokości, tj. w rozmiarze 1 roku i 2 miesięcy. Sąd Okręgowy uznał, że zbieżność czasowa czynów, a także pewne ich podobieństwo uzasadnia orzeczenie kary łącznej w dolnej granicy przewidzianej przepisem art. 85 kk.

Całkowicie bezzasadne okazały się argumenty podniesione w apelacji oskarżonego, a dotyczące orzeczonego przez Sąd Rejonowy środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Należy jednoznacznie stwierdzić, że choć orzeczony środek karny jest surowy, to z pewnością nie nosi on cech rażącej surowości, uwzględnia bowiem wyjątkowo naganną postawę oskarżonego, który rażąco zlekceważył obowiązujące zasady porządku prawnego. Już sama treść wyjaśnień oskarżonego wskazuje, że jest on kierowcą rażąco nieodpowiedzialnym, a zatem należy orzec wobec niego odpowiednio surowy środek karny. Przypomnieć należy, że oskarżony wyjaśnił, iż po spożyciu 10 piw półlitrowych i litra wódki postanowił pojechać samochodem do pobliskiego sklepu by zakupić kolejną partię alkoholu, wtedy też został zatrzymany do kontroli drogowej i poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, przyznał nadto, że od 7 lat nie posiada prawa jazdy gdyż zostało mu zatrzymane, a nie zdołał zdać ponownie egzaminu (k. 96-97). Oskarżony kierował pojazdem w godzinach popołudniowych, stwierdzone u niego stężenie alkoholu było ponadprzeciętnie wysokie: 2,00- 2,09 mg/l, co oznacza, że znajdując się w stanie upojenia alkoholowego, który wyłączało jego zdolność percepcji i odpowiedniej reakcji na sytuację drogową, stworzył poważne, realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego. Oskarżony popełnił ten czyn będąc uprzednio karanym za przestępstwo z art. 178a § 1 kk; nieprawomocny wyrok Sądu Rejonowego w Gorlicach z dnia 16.09.2014 r. zapadł niespełna miesiąc przed popełnieniem przedmiotowego czynu. Wskazane okoliczności świadczą jednoznacznie o tym, że oskarżony jest sprawcą niepoprawnym, rażąco lekceważy obowiązujące zasady porządku prawnego, a przede wszystkim stwarza realne, poważne niebezpieczeństwo dla innych uczestników ruchu drogowego. W takiej sytuacji tylko dolegliwa kara oraz środek karny mogą sprawić, że oskarżony zrozumie naganność swojego postępowania i w przyszłości nie dopuści się podobnych przestępstw. Z tego też względu Sąd Okręgowy, mimo złagodzenia kwalifikacji prawnej czynu, nie znalazł jakichkolwiek podstaw, by złagodzić orzeczony wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Argument podniesiony w apelacji, że oskarżony nie kierował pojazdem, a jedynie znajdował się w jego wnętrzu jest oczywiście chybiony, jeśli zważyć, że przeprowadzone dowody, w tym i wyjaśnienia oskarżonego jasno wskazywały na popełnienie przez oskarżonego przestępstwa z art. 178a § 1 kk. Dodać należy, że gdyby istotnie oskarżony nie kierował pojazdem, a jedynie znajdował się w jego wnętrzu, to nie byłoby jakichkolwiek podstaw do uznania jego winy, a tym samym orzeczenia kary oraz środka karnego.

Mając na względzie wszystkie podniesione wyżej okoliczności Sąd Okręgowy orzekając na podstawie art. 437 § 1 i 2 kpk zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że rozwiązał orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności z punktu VII (wobec konieczności orzeczenia na nowo kary łącznej w zmienionej wysokości), z czynu przypisanego S. P. w punkcie III wyroku wyeliminował sformułowanie „przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie samochodu w stanie nietrzeźwości”, czyn ten zakwalifikował jako przestępstwo z art. 178a § 1 kk i na podstawie tego przepisu wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. W miejsce kar

jednostkowych pozbawienia wolności na mocy art. 85 kk i art. 86 § 1 kk Sąd Okręgowy orzekł karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. W pozostałej części Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Z uwagi na sytuację materialną oskarżonego Sąd Okręgowy na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, a od Skarbu Państwa zasądził na rzecz adw. M. Ś. łączną kwotę 619,92 zł tytułem obrony oskarżonego z urzędu wykonywanej w postępowaniu odwoławczym na dwóch rozprawach, co spowodowało podniesienie stawki minimalnej o 20 %.